

Forbrukerklageutvalget

Vedtak i Forbrukerklageutvalgets sak 134014

Sakens parter

Klager: Vaselina Nikolaeva Ivanova, Tante Ulrikkes vei 3, 0984 Oslo

Prosessfullmektig: Advokat Øzkan Alkan, Advokatfirmaet Bratlien, Pilestredet 15, 0164 Oslo

Innklaget 1: Optimal Auto AS

Innklaget 2: Muhammad Amjid, Vargvegen 33, 2030 Nannestad

Prosessfullmektig: Advokat Faryal Qadeer, Kanenslyst Allé 53, 0279 Oslo

Kort oppsummering av saken og utfall

Klage på rekkevidden på brukt elbil. Spørsmål om solidaransvar. Prinsipalt krav om prisavslag og erstatning. Ikke medhold.

Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler

Klageren kjøpte den 13.06.2023 en Tesla Model X 2016- modell med registreringsnummer EK 10648 og kilometerstand på 94 460 for 469 900 kroner. Det er lagt ved en kjøpekontrakt, hvor innklagde 1 står oppført som selger.

Videre fremgår følgende av kjøpekontrakten:

«Bilen selges i formidling for kunde – ved formidlingssalg gjøres kjøperen oppmerksom på at Optimal Auto AS bare opptrer som mellommann og ikke er solidarisk ansvarlig med selgeren, jf. Forbrukerkjøpsloven § 1, 4. ledd»

Klageren har fremlagt salgsannonсен, hvor blant annet følgende fremgår:

«Model X er en særdeles flott familiebil med et utstyrsnivå og innovative løsninger andre bilmerker bare kan drømme om. Med en rekkevidde på 450 km (WLTP) i tillegg til Tesla`s enorme ladenettverk blir rekkeviddeangst et fremmed begrep.»

(...)

«Norsk bil

EU-godkjent til August 2024

Gratis superlading ut bilens levetid

8 år/ubegrenset km garanti på batteri og driveunit»

(...)

«Selges i formidling for kunde, står leveringsklar i vår butikk.»

Klageren opplyser at hun fremsatte krav om heving kort tid etter kjøpet fordi rekkevidden var vesentlig dårligere enn oppgitt i salgsannonsen.

Klageren har fremsatt krav både overfor Optimal Auto AS (innklagde 1) og Muhammad Amjid (innklagde 2) da det ikke fremgår klart av avtalen at det er et formidlingskjøp.

Klageren viser til at det både i salgsannonsen og kjøpekontrakten fremgår at bilen selges «for kunde» uten at det fremgår navn på kunden. Videre opplyser klageren at det fremgår av kjøpekontrakten at bilen selges i kommisjon med uklar tekst. Klageren opplyser at det er innklagde 1 som har signert på kjøpekontrakten, og at det dessuten fremgår av garantisertifikatet at det er innklagde 1 som er selger.

I tillegg opplyser klageren at da hun reklamerte på forholdet overfor innklagde 1, avviste de kravet uten å gi opplysninger om hvem som var selger. Klageren opplyser også at det fremgikk av kjøretøyopplysningene at det var innklagde 1 som var eier av kjøretøyet på salgstidspunktet.

På denne bakgrunn mener klageren at innklagde 1 har et solidarisk ansvar ved siden av innklagde 2.

Klageren anfører videre at bilen er mangelfull grunnet feilaktige opplysninger om rekkevidden.

Klageren opplyser at Tesla er kjent for lite tap av rekkevidde over tid, og at selger må være nærmest til å kjenne til disse opplysningene og bære risikoen for at disse ikke ble oppgitt ved salget av bilen. Klageren mener at basert på fremlagt dokumentasjon utgjør tapet mellom 150 000 til 250 000 kroner.

Klageren har fremlagt en batteritest utført av Aviloo den 05.10.2023, samt dokumentasjon på at batteritesten kostet 1 599 kroner. Av batteritesten fremgår det at rekkevidden i ny stand var 417 kilometer, mens gjenværende rekkevidde ble satt til 380 kilometer. Klageren anfører at også en rekkevidde på 417 kilometer er et avvik, men at den faktiske rekkevidden er betydelig lavere enn det som følger av batteritesten. Klageren viser til at det i salgsannonсен fremgikk en rekkevidde på 450 kilometer, men at den rent faktisk hadde en rekkevidde på om lag 200 kilometer. Klageren opplyser at rekkevidden er en helt sentral egenskap ved bilen og at en rekkevidde som er under 50 % av det opplyste utgjør et betydelig avvik og en kjøpsrettslig mangel.

Videre uttaler klageren følgende om den faktiske testen:

«Videre er den faktiske rekkevidden på kjøretøyet betydelig lavere enn det som antas i batteritesten. Det avgjørende med batteritesten er hvor langt bilen faktisk kjører, ikke hva bilens systemer eller batteritesten anslår. Ved kjøring viser batteritesten at kjøretøyet ved start hadde kjørt 116 868 km og ved slutt hadde den kjørt 117 092km – altså 224 km. Videre viser batteritesten at kjøretøyet ved oppstart av testen hadde 98,07% fulladet batteri og ved slutt hadde den 9,88% igjen av batteriet. Dermed har den brukt 88,19% på de 224 km som ble kjørt. Dersom 88% kapasitet utgjør 224km tilsier det at 100% kapasitet er 250km. Legger man på 12% på 224km utgjør dette en rekkevidde på 250km. Dette er betydelig lavere enn hva som er oppgitt i salgsannonсен. Følgelig foreligger det en kjøpsrettslig mangel som er vesentlig.»

Klageren har også fremlagt et prisestimat for innbytte av bilen fra Tesla datert 06.03.2025. Der fremkommer det at bilen ble verdsatt til 153 550 kroner som innbyttebil og at den hadde en kilometerstand på 197 820 kilometer. Klageren fremhever at dette innebærer et tap på 316 000 kroner på under to år, og mener at dette er et stort tap sammenlignet med det som er mer normalt, nemlig 50 000 kroner per år.

Klageren opplyser for øvrig at hun etter kjøpet overførte bilen til sitt eget firma, Auto Change Ivanova, som ble opprettet 02.02.2024. Klageren opplyser at hun derfor kan

tilbakelevere bilen dersom hun skulle få medhold i sitt krav om heving. Videre opplyser klageren at bilen ble kjøpt privat, men at hun hadde planer om å benytte bilen som taxi etter hvert, og at rekkevidden derfor var av særlig viktighet for henne.

Videre har klageren fremlagt bruktbilgaranti, gjeldende frem til 14.06.2026, hvor blant annet følgende fremgår:

«Hovedbatteri for EL-bil er omfattet, så lenge batteri eller noen celler i batteripakken har mindre enn 70% av den opprinnelige kapasiteten.»

Klageren mener på denne bakgrunn at innklagde 1 og 2 har gitt uriktige opplysninger om rekkevidden og som har hatt en innvirkning på kjøpet av bilen.

Klageren har fremsatt prinsipalt krav om prisavslag pålydende 90 000 kroner, i tillegg til erstatning på 1 599 kroner. Prisavslagets størrelse er basert på klagerens opplysninger om at det vil koste 180 000 kroner å installere et nytt batteri, men at klageren ønsker å trekke fra et skjønnsmessig aldersfradrag på 90 000 kroner. Subsidiært har klageren fremsatt krav om utbedring, slik at batteriet får den rekkevidden som den var annonsert med. Når det gjelder krav om heving så settes dette som tredje prioritet, da prisavslag synes å være mest hensiktsmessig grunnet tiden som har gått. Klageren har vedlagt en artikkel som skal vise hva et nytt batteri koster.

Innklagde 1 avviser klagerens krav.

Innklagde 1 opplyser at de har solgt bilen i formidling for innklagde 2, og at klageren ble orientert om dette. De opplyser at det ble opplyst om både i salgsannonsen og i kjøpekontrakten at de var mellommann og at de ikke var solidarisk ansvarlig med selgeren. Innklagde 1 har videre lagt ved et vedtak fra Forbrukerklageutvalget FU 17-85, hvor det ble konkludert med at det ikke ble ansett å være et kommisjonssalg selv om navnet til selger ikke fremgikk av kjøpekontrakten.

Når det gjelder spørsmålet om rekkevidde så viser de til at det er godt kjent at reell rekkevidde på elbiler kan variere i norsk klima. Innklagde 1 opplyser at siden de ikke fikk informasjon av innklagde 2 om at det var noen problemer med rekkevidden, så oppga de Teslas informasjon om WLTP rekkevidde. De viser for øvrig til at de ikke selv har brukt bilen og at de derfor ikke hadde kjennskap til dens reelle rekkevidde.

Innklagde 1 viser videre til at Tesla selv har feilsøkt batteriet uten å finne feil, og at fremlagt batteritest ble utført etter at bilen hadde gått vesentlig lengre, noe som kan ha påvirket kapasiteten ytterligere. De opplyser også at batteriet uansett mister kapasitet over tid.

Innklagde 2 avviser også klagerens krav.

Innklagde 2 opplyser at han solgte bilen gjennom innklagde 1 og at dette ble uttrykkelig angitt i kjøpekontrakten, slik at klageren var fullt informert om hvem som var reell selger. Innklagde 2 mener derfor at spørsmålene i saken reguleres av kjøpsloven.

Videre opplyser innklagde 2 at klageren kort tid etter kjøpet skal ha kontaktet innklagde 1 (formidlingsselskapet) og forsøkt å kansellere avtalen fordi hun angret på bilvalget. Han mener derfor at etterfølgende påstand om mangel fremstår som et forsøk på å omgjøre et bindende kjøp, og at klageren fremsetter uriktige anklager i den hensikt å oppnå en økonomisk kompensasjon.

Innklagde 2 opplyser videre at bilen ble solgt med en kilometerstand på 94 460 km, og at klageren senere innleverte bilen i innbytte med en kilometerstand på 197 000 kilometer, det vil si mer enn dobbelt så mye som på kjøpstidspunktet. Innklagde 2 mener at dette tilsier at bilen har vært brukt betydelig og i lang tid, noe som i seg selv taler mot at det foreligger en vesentlig mangel. Han viser også til at elbilers rekkevidde i stor grad påvirkes av kjørestil og bruksmønster.

Videre viser innklagde 2 til at klageren ikke har fremlagt dokumentasjon på den påståtte reduserte rekkevidden på 200 kilometer. Han viser også til at fremlagt AVILOO-batteritest av 10.10.2023 motbeviser at batteriets rekkevidde kun er 200 kilometer.

For øvrig viser innklagde 2 til SMS-korrespondanse mellom klageren og innklagde 1, hvor det fremkommer at Tesla har vurdert batteriet å være i orden.

Når det gjelder opplysninger om at klageren har fått et lavt innbyttetilbud fra Tesla, så mener innklagde 2 at dette ikke reflekterer bilens markedsverdi, da kunder som velger innbytte ofte vil motta lavere pris enn ved salg på det åpne markedet.

Han opplyser for øvrig at det ikke foreligger holdepunkter som viser at han har gitt uriktige opplysninger i saken, og heller ikke at bilen var i vesentlig dårligere stand enn det klageren hadde grunn til å forvente. Han viser til at bilen var 7 år og at klageren har kjørt

bilen i over 100 000 kilometer før den ble levert inn med en kilometerstand på 197 000 kilometer.

Innklagde 2 har for øvrig fremsatt krav om dekning av sakskostnader.

Forbrukerklageutvalget går ikke nærmere inn på partenes anførsler i sakssammendraget, enn det som er beskrevet ovenfor. Utvalget har mottatt alle saksdokumentene og har satt seg inn i disse.

Sakens gang

Saken ble 29.10.2023 brakt inn for Forbrukertilsynet og fikk saksnummer 23/14456. Forbrukertilsynet henvendte seg skriftlig til innklagde første gang 11.04.2024. Saken ble henlagt som uforlikt ved Forbrukertilsynets brev av 16.05.2024, og klagen til Forbrukerklageutvalget er datert 14.06.2024. Klagen er poststemplet 14.06.2024, og er rettidig. Forbrukerklageutvalget mottok klagen 19.06.2024.

Saken ble lagt frem i Forbrukerklageutvalgets møte den 11.11.2025.

Klagerens påstand

Klageren har prinsipalt fremsatt krav om prisavslag pålydende 90 000 kroner. Subsidiært har klageren fremsatt krav om utbedring. Atter subsidiært har klageren fremsatt krav om heving pålydende 469 900 kroner. Klageren har i alle tilfeller fremsatt krav om erstatning pålydende 1 599 kroner. Klageren har også fremsatt krav om renter.

Utvalget ser slik på saken

Saken gjelder et kjøp mellom en næringsdrivende og en forbruker, og forholdet vurderes derfor etter forbrukerkjøpsloven 21. juni 2002 nr. 34 (fkjl.), jf. lovens § 1. Utvalget bemerker at forbrukerkjøpsloven ble endret fra 01.01.2024. Fordi kjøpet skjedde før denne datoen, reguleres denne saken av forbrukerkjøpsloven slik den lød før dette tidspunktet.

Utvalget tar først stilling til partsspørsmålet.

Klageren har anført at det ikke fremgår klart av avtalen at det er et formidlingskjøp og at innklagde 1 dermed er solidarisk ansvarlig sammen med innklagde 2. Innklagde 1 og 2

har på sin side avvist dette med at klageren var kjent med at dette var et formidlingskjøp, og at dette fremgår av både kjøpekontrakt og salgsannonse.

Det følger av fkjl. § 1 fjerde ledd at representant som opptrer i næringsvirksomhet er solidarisk ansvarlig med selgeren for dennes forpliktelser dersom ikke forbrukeren blir gjort uttrykkelig oppmerksom på at representanten opptrer som mellommann og ikke er solidarisk ansvarlig med selgeren. Det fremgår av kjøpekontrakten at det er et formidlingskjøp og at innklagde 1 er mellommann og ikke solidarisk ansvarlig med selgeren. En slik formulering i kjøpekontrakten tilfredsstiller tilsynelatende ordlyden i fkjl. § 1 fjerde ledd.

Det foreligger imidlertid flere forhold som kan tale i motsatt retning. For det første er formuleringen om formidlingskjøp skrevet med liten skrift nederst på kjøpekontrakten, og har således ikke et eget punkt i kontrakten. Dette må sammenholdes med at det med større skrift fremgår at kontrakten gjelder et forbrukerkjøp, at kontrakten er inngått på selgers forretningssted og at det er innklagde 1 som er oppgitt under punktet selger for signering. Det fremkommer heller ingen opplysninger om hvem som er privat selger. Selv om det også er nevnt i salgsannonsen at bilen selges i formidling for kunde, har utvalget kommet til at klageren ikke «uttrykkelig» har gjort klageren oppmerksom på mellommannsforholdet, slik fkjl. § 1 fjerde ledd krever.

Innklagde 1 har vist til en avgjørelse i Forbrukerklageutvalget, FKU-17-85, som viser til at en lignende klausul som de selv har benyttet i kjøpekontrakten var tilstrekkelig til at mellommannen ikke ble ansett å være solidarisk ansvarlig. Til dette bemerker utvalget at nyere praksis i Forbrukerklageutvalget har stilt strengere krav til forbeholdet og at kjøperen «uttrykkelig» må gjøres oppmerksom på mellommannsforholdet, jf. f.eks. FKU-2021-4541. Det kan derfor ikke legges avgjørende vekt på fremlagt avgjørelse.

Innklagde 1 er således solidarisk ansvarlig med innklagde 2 for hans eventuelle forpliktelser.

Utvalget tar deretter stiling til om det foreligger en kjøpsrettslig mangel.

Etter fkjl. § 15 første ledd skal tingen være i samsvar med de krav til art, mengde, kvalitet, andre egenskaper og innpakning som følger av avtalen. Det fremgår av fkjl. § 15 andre ledd, bokstav b at tingen skal svare til det som forbrukeren har grunn til å forvente ved

kjøp av en slik ting når det gjelder holdbarhet og andre egenskaper. I motsatt fall foreligger det en mangel, jf. fkjl. § 16 første ledd bokstav a.

Etter fkjl. § 16 første ledd, bokstav b er det en mangel når selgeren ved kjøpet har forsømt å opplyse om forhold ved tingen eller dens bruk som han eller hun burde kjenne til, og som forbrukeren hadde grunn til å regne med å få, dersom unnlatelsen kan antas å ha virket inn på kjøpet.

Det er en mangel ved tingen hvis den ikke svarer til opplysninger som selgeren i sin markedsføring eller ellers har gitt om tingen eller dens bruk, dersom selgeren ikke viser at opplysningene før kjøpet er rettet på en tydelig måte, eller at de ikke kan ha innvirket på kjøpet, jf. fkjl. § 16 første ledd, bokstav c.

Det er klageren som har bevisbyrden for de forhold han grunner sitt krav på. Dette følger av alminnelige bevisbyrderegler.

Klageren har anført at bilen har vesentlig lavere rekkevidde enn det som ble oppgitt før kjøpet ble inngått. Det følger av salgsannonsen at rekkevidden (WLTP) ble oppgitt å være 450 kilometer, mens klageren mener at faktisk rekkevidde er om lag 250 kilometer. Utvalget kan ikke se at klageren utover egen forklaring har sannsynliggjort at den faktiske rekkevidden er 250 kilometer.

Klageren har videre fremlagt en batteritest fra Aviloo, som viser til at bilens batteri i ny stand hadde en rekkevidde på 417 kilometer, i motsetning til de 450 kilometer i rekkevidde som fulgte av salgsannonsen. Utvalget mener at en slik differanse med hensyn til den teoretiske rekkevidden ikke utgjør noen mangel.

Når det gjelder informasjonen for øvrig i batteritesten om at batteriet hadde en gjenstående kapasitet på 91 % og faktisk rekkevidde på 380 kilometer, må det vektlegges at bilen var syv år på dette tidspunktet og at det er påregnelig at rekkevidden over tid reduseres.

Utvalget har på denne bakgrunn kommet til at det ikke foreligger en kjøpsrettslig mangel.

Klageren har etter dette ikke fått medhold i sitt krav.

Innklagde 2 har fremsatt krav om erstatning for utgifter til advokattjenester, uten at det er fremmet noe konkret beløp. Det følger av Forbrukerklageloven § 19 at

Forbrukerklageutvalget ikke skal ilegge en part ansvar for motpartens kostnader til rettshjelp, med mindre noen av partene har nedlagt påstand eller på annen måte har fremsatt krav som Forbrukerklageutvalget finner at åpenbart ikke kan føre frem. Dette er ikke tilfellet i denne saken, og innklagde 2 tilkjennes ikke dekning av utgifter til advokattjenester.

Konklusjon og vedtak

Forbrukerklageutvalget fatter slikt vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er enstemmig.

Porsgrunn, den 11.11.2025

Torgeir Øines

Rune Erstad

Rune Bård Hansen

Saksbehandler: Grethe Walmann Bakken